

U severoistočnom delu Srema, na mestu gde Dunav podseca krajnje istočne obronke Fruške gore, nalazi se Stari Slankamen, najstarije naselje indijske opštine. Mnogobrojni kulturno-istorijski spomenici svedoče o burnoj prošlosti, kao i strateškom značaju ovog naselja uz Dunav, koji je vekovima predstavljao granicu različitih imperija. Kako istorija, tako i priroda, podarili su ovom naselju brojne turističke vrednosti koje privlače posetioce da ga istraže i dožive.

Naselje je začetnik razvoja turizma u opštini Indija, i pored brojnih atrakcija, antičke utvrde, izvora slane vode, banje, raskošne dunavske obale i dr., ima i dve crkve. Jedna je rimokatolička crkva Svetog Nikole Biskupa. Druga je pravoslavna i posvećena Svetom Nikolaju Čudotvorcu arhiepiskopu Mirlikijskom, i to prenosu njegovih česnih moštiju (1087) iz Mire (Likijska pokrajina) u grad Bari. Vrednosti crkve Svetog Nikole u Starom Slankamenu odavno su uočili putopisci, istoričari, umetnici i književnici, zbog čega je 1948. zaštićena kao spomenik kulture od izuzetnog značaja.

Budući da pouzdanih podataka o godini i ktitoru crkve do danas nema, istoričari veruju da je crkvu 1468. godine sagradio Vuk Grgurević, u narodu poznat kao Zmaj Ognjeni Vuk, sin Grgura Brankovića, unuk despota Đurđa Brankovića. Najpovoljnija prilika za izgradnju hrama bio je upravo ovaj period, neposredno nakon Vukovog prelaska na ugarsku stranu, jer je ugarskim vlastima bilo izuzetno važno sticanje poverenja srpskog naroda. U tom slučaju ktitorstvo pripada Vuku Grgureviću, a živa duhovna delatnost u crkvi Svetog Nikole biće nastavljena u vreme njegovih naslednika, despota Đorđa i Jovana. Crkva je sagrađena u stilu moravske arhitektonske škole, kao trikonhalna građevina sa kubetom nad centralnim delom koji je kasnije uklonjen. Crkva ponavlja graditeljsko rešenje velikih moravskih crkava Ravanice, Ljubostinje i Resave.

Od celokupnog ansambla zidnih slika u crkvi su sačuvane samo tri figure na zapadnom zidu severostičnog stupca u prvoj zoni. Ta celina predstavlja fresku Sveta Tri Jerarha: Svetog Vasilija Velikog, Svetog Jovana Zlatoustog i Svetog Grigorija Bogoslova koja datira sa kraja XV ili početka XVI veka. Ikonostas koji se danas može videti u crkvi je nastao 1764. godine. Rađen je u velikoj meri pod uticajem ukrajinske barokne umetnosti. Sedamdesetih godina prošlog veka, istraživači su utvrdili da je slikar na višim delovima ikonostasa bio Stefan Tenecki, jedan od najplodnijih srpskih slikara druge polovine XVIII veka, dok je slikar u nižim delovima bio zograf Georgije. Ikonostas obiluje brojnošću ikona i scena, kojih ukupno ima 55. U crkvi se nalazi i ikona Bogorodice sa Hristom, rad Teodora Kračuna, iz 1770-te., koja se smatra jednom od prvih ikona ovog slikara. Njegovi radovi su najviši domet srpskog slikarstva u Vojvodini na prelazu iz kasnog baroka u rokoko.

